

3. Menetlusautonoomia põhimõtet silmas pidades: kas liikmesriigi kohus on kohustatud järgima kõrgema astme kohtu siduvaid suuniseid, mis antakse kohtuotsuse tühistamise käigus, kui asi saadetakse tagasi uueks arutamiseks, kui on alust arvata, et need suunised on ühenduse õigusega vastuolus?
4. Kui asjaomast ravi ei ole võimalik saada selle liikmesriigi territooriumil, kus kindlustatud isik elab, siis kas see liikmesriik peab väljastama loa raviks teises liikmesriigis määruse (EMÜ) nr 1408/71 artikli 22 lõike 1 punkti c alusel siis, kui asjaomane ravi on raviliigina sätestatud esimesena nimetatud liikmesriigi tervishoiuteenuseid puudutavates sätetes, kui need sätted ei nimeta sõnaselgelt konkreetset ravimeetodit?
5. Kas EÜ artikliga 49 ja määruse (EMÜ) nr 1408/71 artikliga 22 on vastuolus selline siseriiklik säte nagu ravikindlustusseaduse artikli 36 lõige 1, mille kohaselt kohustuslikult kindlustatud isikutel on ainult siis õigus välisravi eest tehtud kulutuste osalisele või täielikule hüvitamisele, kui nad on selleks saanud eelneva loa?
6. Kas siseriiklik kohus peab selle riigi pädevat asutust, kus asjaomane isik on kindlustatud, kohustama väljastama välisravi dokumendi (vorm E112), kui kohtu arvates on väljastamisest keeldumine õigusvastane olukorras, kus taotlus selle dokumendi väljastamiseks on esitatud enne välisravi algust ja kui ravi on kohtuotsuse tegemise ajaks lõppenud?
7. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav ning kui kohus peab välisravi loa andmisest keeldumist õigusvastaseks, siis kuidas tuleb kindlustatud isikule hüvitada tema kulud:
- kas seda peab tegema vahetult riik, kus ta on kindlustatud või välisravi loa esitamisel see riik, kus ravi toimus?;
  - millises ulatuses, kui elukohaliikmesriigi õigusaktides ettenähtud hüvitiste ulatus erineb selle liikmesriigi õigusaktides ettenähtud hüvitiste ulatusest, kus ravi toimus, pidades silmas EÜ artiklit 49, mis keelab teenuste osutamise vabaduse piirangud?

(¹) Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35), mida on muudetud ja aktualiseeritud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 (EÜT L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3).

15. mail 2009 esitatud hagi — Luksemburgi Suurhertsogiriik versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-176/09)

(2009/C 180/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindajad: C. Schiltz, advokaat P. Kinch)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— Esimese võimalusena: tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta direktiivi 2009/12/EÜ (¹) lennujaamatasude kohta artikli 1 lõikes 2 väljend „ning iga liikmesriigi suurima reisijate hulga lennujaama suhtes”;

— teise võimalusena tühistada direktiiv tervikuna;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Luksemburgi Suurhertsogiriik põhjendab oma hagi kahe väitega.

Esimese väites väidab hageja, et diskrimineerimise keelu põhimõtet on rikutud sellega, et selline lennuväli nagu Luxemburg-Findel hõlmatud direktiivi 2009/12/EÜ kohaldamisalaga kui „iga liikmesriigi suurima reisijate hulga lennujaam” ja kuigi selline erinev kohtlemine ei ole objektiivselt õigustatud laienevad talle sellised haldus- ja rahalised kohustused, mida ei kohaldata teistele samasuguses olukorras olevatele lennuväljadele. Hageja viitab selles osas täpsemalt Hahni ja Charleroi lennuväljade olukorrale, millel on sama teenindusala kui Findeli lennujaamal ja mille mõlema reisijate hulk on Findeli omast suurem, kuid millele ei ole pandud samu kohustusi. Nende kolme lennujaama vahel olevad riigipiirid ei õigusta mingil juhul nende erinevat kohtlemist.

Teises väites lisab hageja, et asjaomane säte ei ole kooskõlas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega. Esiteks ei

ole Euroopa Liidu tasandil sekkumine tegelikult vajalik sellise olukorra reguleerimiseks, mida oleks edukalt saanud reguleerida siseriiklikul tasandil senikaua kuni saavutatakse 5 miljoni reisija piirmäär. Teiseks tekitab direktiivi kohaldamine sellisele lennujaamale nagu Findel, mille ainus eripära on see, et see on ühe liikmesriigi suurima reisijate hulga lennujaam, põhjendamatut haldustööd ja kulutusi, ilma et selline asjaolu oleks direktiivi eesmärkide saavutamisel tegelikult oluline.

(¹) ELT L 70, lk 11.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Conseil d'État (Belgia) 15. mail 2009 — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Jean-Marie Solvay de la Hulpe, Alix Walsh versus Région wallonne

(Kohtuasi C-177/09)

(2009/C 180/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Jean-Marie Solvay de la Hulpe, Alix Walsh

Vastustaja: Région wallonne

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (¹) artikli 1 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega arvatakse selle direktiivi kohaldamisalast välja niisugused õigusaktid nagu Vallooni piirkonna 17. juuli 2008. aasta dekreet teatavate lubade kohta, mille puhul esinevad üldisest huvist tingitud ülekaalukad põhjused, milles piirduakse sellega, et märgitakse, et „on ilmnenud üldisest huvist tingitud ülekaalukad põhjused” ehituslubade ja keskkonnalubade ning selles loetletud aktide ja töödega seotud ühtsete lubade andmiseks, ning millega „kinnitatakse” load, mille kohta on märgitud, et „on ilmnenud üldisest huvist tingitud ülekaalukad põhjused”?

2. a) Kas direktiivi 85/337/EMÜ, muudetud nõukogu direktiiviga nr 97/11/EÜ (²) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga nr 2003/35/EÜ (³), artiklitega 1, 5, 6, 7, 8 ja 10a on vastuolus õiguslik regulatsioon, mille kohaselt õigus viia ellu mõju hindamist eeldavat projekti, antakse õigustloova aktiga, mille peale ei saa esitada kaebust kohtule või muule seaduse alusel asutatud sõltumatule ja erapooletule organile, et saaks vaidlustada sisu ja järgitud menetluse osas otsus, millega anti õigus projekt ellu viia?

b) Kas Euroopa Ühenduse poolt nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsusega 2005/370/EÜ (⁴) heaks kiidetud 25. juuni 1998. aasta keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et sellega kohustatakse liikmesriike nägema ette võimaluse esitada kaebus kohtule või muule seaduse alusel asutatud sõltumatule ja erapooletule organile, et oleks võimalik vaidlustada artikli 6 kohaldamisalasse kuuluvate otsuste, tegevuse või tegevusetuse õiguspärasus ükskõik missuguses sisulises või menetluslikus küsimuses, mis kuulub mõju hindamist eeldavatele projektidele loa andmise materiaali- või menetlusõigusliku regulatsiooni alla?

c) Kas lähtudes Euroopa Ühenduse poolt nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsusega 2005/370/EÜ heaks kiidetud 25. juuni 1998. aasta keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsioonist, tuleb direktiivi 85/337/EMÜ, muudetud direktiiviga 2003/35/EÜ, artiklit 10a tõlgendada nii, et sellega kohustatakse liikmesriike nägema ette võimaluse esitada kaebus kohtule või muule seaduse alusel asutatud sõltumatule ja erapooletule organile, et võimaldada vaidlustada otsuste, tegevuse või tegevusetuse õiguspärasus ükskõik missuguses sisulises või menetluslikus küsimuses, mis kuulub mõju hindamist eeldavatele projektidele loa andmise materiaali- või menetlusõigusliku regulatsiooni alla?

(¹) Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 175, lk 40; ELT eriväljaanne 15/01, lk 248).

(²) Nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiv 97/11/EÜ, millega muudetakse direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eratööde keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 73, lk 5; ELT eriväljaanne 15/03, lk 151).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiiv 2003/35/EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamises ning muudetakse nõukogu direktiive 85/337/EMÜ ja 96/61/EÜ seoses üldsuse kaasamisega ning õiguskaitse kättesaadavusega (ELT L 156, lk 17; ELT eriväljaanne 15/07, lk 466).

(⁴) Nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsus 2005/370/EÜ keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel (ELT L 124, lk 1).